

بررسی شیمی ایلیت با نور فروسرخ میانی (MW-IR) و روش ICP-AES (مطالعه موردی: خاک رسی Stoob، شرق اطریش)

جمال طراح*

گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندرعباس، بندرعباس، ایران

(دریافت مقاله: ۹۶/۶/۲۹، نسخه نهایی: ۹۶/۱۰/۲۰)

چکیده: در این پژوهش، ترکیب شیمیایی ایلیت در ذرات سیلت ریز (۲-۶/۳ میکرون) در خاک رسی شتوب (شرق اتریش) بر پایه تعداد ۱۰ اتم اکسیژن و ۲ یون هیدروکسیل بر اساس فرمول ساختاری: $(K, Na)_{1-x} Al_{2-x} (Mg, Fe_{(tot)})_x (Al_{1-x} Si_{3+x})_z = H_3O^+$ تعیین گردید. برای این منظور، مقدار X (مجموع کاتیون‌های Mg و $Fe_{(tot)}$) از بررسی بسامد ارتعاش خمی O_{10}^{VI} -O- Si در گستره cm^{-1} ۵۵۰-۵۱۰ تعیین شد و ترکیب شیمیایی شبکه اصلی ایلیت (چار و جهی-هشت و جهی-چار و جهی) طبق فرمول بالا، بدست آمد. با محاسبه نسبت منیزیم از طریق ارزیابی همبستگی بین مقدار این عنصر، برآمده از تجزیه‌تر با طیف‌سنجی نشر اتمی پلاسمای جفت شده القایی (ICP-AES) و کمیت ایلیت (به دست آمده از نوار جذب این کانی در گستره ارتعاشات کششی OH در cm^{-1} ۳۴۰۰-۳۸۰۰) مقدار فرمولی $Fe_{(tot)}$ در لایه هشت و جهی تعیین گردید. به همین ترتیب، مقدار کمی هر یک از کاتیون‌های میان‌لایه‌ای (K, Na) نسبت به هم نیز مشخص شد.

واژه‌های کلیدی: پرتوهای فروسرخ میانی (MW-IR)، بررسی فازی، پراش پرتو ایکس، ذرات سیلت ریز، شیمی کانی ایلیت.

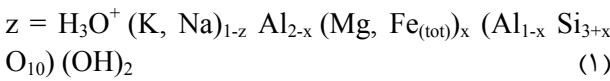
توان رسی بالا بیشتر مورد توجه قرار گیرند. خاک رس مورد بحث در این مقاله از جمله این مواد محسوب می‌شود که پتانسیل کاربردی آن در صنایع مختلف بویژه سرامیک از دیرباز مطرح بوده است. براساس بررسی‌های فازی با پراش پرتو ایکس [۲] بر ذرات کوچکتر از ۲ میکرون این خاک، کانی‌های رسی به ترتیب فراوانی عبارتند از کائولینیت، ایلیت، اسمکتیت و به مقدار جزئی کلریت اولیه (طیف کانی‌های غیر رسی کوارتز و بصورت جزئی آلبیت و فلدسپار پتاسیم را در بر می‌گیرد).

این خاک رس زمانی بیشتر در کانون توجه قرار گرفت که یک طرح آزمایشی جهت درستی سنجی از تجزیه فازی با روش‌های معمول پراش پرتو ایکس، به ویژه در ذرات رس، انجام شد [۲]. قرار گرفتن این خاک رس در طرح مزبور، موجب بررسی گستره‌تر این ماده معدنی شد که از جمله می‌توان به محاسبه کانی‌ها به روش نرم [۳] و یا با تجزیه فازی و

مقدمه
کانی میکای آبدار معروف به ایلیت یکی از فراوانترین کانی‌های رسی در طبیعت بشمار می‌رود. این کانی به عنوان فراورده هوازدگی سنگ‌های اولیه با ورود به چرخه فرآیندهای رسوی از تشکیل دهنده‌های اصلی سنگ‌ها و نهشته‌های رسوی-آواری محسوب می‌شود. در مورد فراوانی ایلیت این اشاره کافیست که مقدار آن در رسوبات فراوان پلیتی مربوط به پالتوزوئیک و رخداد بزرگ کوهزائی هرسینین، حدود سه چهارم مجموع کل کانی‌های رسی برآورد می‌شود [۱] و به همراه کانی کلریت (با مقداری حدود یک چهارم) تنها همبزد اصلی کانی‌های رسی را در فرآیند میانزایی و گذار به دگرگونی تشکیل می‌دهد. نیاز روزافزون کشورها به کانی رس که هم به آسانی قابل برداشت و فرآوری و همچنین از نظر اقتصادی توجیه پذیر باشد، باعث شده است که برای تأمین آن، خاک‌های رسی مرغوب با

موج‌های ۲/۵ تا ۵۰ میکرومتر را در بر می‌گیرد. برای چگونگی سازوکار طیفسنجی با نور فروسرخ میانی و اهمیت این روش به مراجع [۷-۵] رجوع شود.

تغییر ترکیب شیمیایی کانی‌ها در اصل با جابجایی‌های مشخص نوار جذب (بسامد یا عدد موج) در طیف همراه است. برای مثال در میکاهای سفید پاراگونیت، موسکویت، با افزایش Si (Al و Mg) و کاهش (Fe و Na) طول موج جذب از ۲/۱۸۰ میکرومتر (4587 cm^{-1}) به سمت ۲/۲۱۵ میکرومتر (4515 cm^{-1}) برای میکائی با ترکیب فنتیتی زیاد دارد [۵]. که تشخیص این فازها در بحث اکتشاف اهمیت زیاد دارد [۵]. این گستره در ناحیه فروسرخ نزدیک قرار دارد. در گستره فروسرخ میانی نیز که در این پژوهش مورد توجه است، تغییرات شیمیایی بارزی در کانی‌ها آشکار می‌شوند. برای کانی‌های رسی در گذشته بررسی‌های بسیار جامعی در این گستره طول موجی انجام گرفته است که خلاصه‌ای از آنها توسط بسان و همکاران [۸] گزارش شده است. این پژوهش‌ها بر پایه استفاده از ارتعاشات کششی بین یون‌های هیدروکسیل (OH) در لایه هشت‌وجهی و کاتیون‌های محصور شده توسط آنها استوار است. در مورد میکائی آبدار یا ایلیت به ویژه، بررسی‌های انجام شده بر ارتعاشات خمی $\text{Al}^{\text{VI}}\text{-O-Si}$ نیز بسیار سودمند بوده است که با توجه به فرمول ساختاری ایلیت بر پایه تعداد ۱۰ اتم اکسیژن و ۲ یون هیدروکسیل:

در زیر بیشتر شرح داده می‌شود:

پارامتر x در فرمول بالا تفاوت عمده در شبکه اصلی (چار-وجهی-هشت‌وجهی-چاروجهی) موسکویت با ایلیت را نشان می‌دهد. این پارامتر (x) در واقع بیان کننده مقدار جابجایی الومینیوم توسط دیگر کاتیون‌ها (بیشتر Mg و Fe_(tot)) در لایه هشت‌وجهی است که این مقدار با تغییرات عدد موج ارتعاش خمی $\text{Al}^{\text{VI}}\text{-O-Si}$ در گستره $550-510 \text{ cm}^{-1}$ یک رابطه خطی دارد. هر چه مقدار x بزرگ‌تر شود، عدد موج این ارتعاش خمی به سمت اعداد کوچک‌تر می‌کند و برعکس. در بررسی این قسمت از طیف، برای ایلیت‌های سنتز شده نخست تصور بر این بود که x فقط مقدار Mg را در لایه هشت‌وجهی بیان می‌کند [۹]. در بررسی‌های بعدی به نقش Fe^{2+} نیز در کنار Mg پی برده شد [۱۱]. با این نتیجه، در بررسی‌های دقیق‌تر بر انواع گوناگونی از میکا/ایلیت‌های طبیعی تأثیر قابل توجه

شیمیایی به روش طیفسنجی پراش انرژی پرتو X (TEM-EDX) [۴] در رده‌های رس (کوچکتر از ۲ میکرون) و رس ریز (کوچکتر از ۰/۲ میکرون) اشاره کرد. جداسازی و تفکیک بیشتر ذرات رده رس گرچه آشکارا انباست و غنی‌شدگی اسماکتیت (در ذرات کوچکتر از ۰/۲ میکرون) و ایلیت (در رده کوچکتر از ۲ میکرون) را نسبت به هم نشان داد، اما در یک بررسی مقدماتی برای این پژوهش مشخص شد که این ذرات سیلت ریز (۰/۳-۰/۶ میکرون) هستند که بطور غالب در برگیرنده ایلیت هستند (کنترل با پراش پرتو ایکس). نتایج به دست آمده دست مایه و زمینه ساز این ایده شد که برای شناخت دقیق‌تر ترکیب شیمیایی ایلیت عنوان یکی از مهمترین کانی‌های رسی ۱:۲ در بسیاری از مواد اولیه، ترکیبی از طیفسنجی با پرتوهای فروسرخ میانی و روش شیمی‌تر تا چه میزان جوابگو و کارساز است. عبارت دیگر در صورت در دسترس نبودن تجهیزات گران قیمتی مانند TEM-EDX، و لزوم توجه بیشتر به دانش "زمین طیفسنجی" [۵] در کشور چگونه می‌توان، با یک طیفسنج ساده دوپرتوی IR و روش ICP-AES به بررسی شیمی ایلیت پرداخت؟

لزوم پاسخ به پرسش بالا از این منظر نیز ضروری است که در پژوهش پیشین [۶] به امکانات کاربردی پرتوهای فروسرخ میانه برای بررسی ویژگی‌های کیفی کانی‌ها از جمله چگونگی تعیین نوع چندریختی در مورد کائولینیت اشاره شد اما شیمی کانی‌ها بررسی نگردید. روش طیفسنجی در گستره پرتوهای فروسرخ میانی (MW-IR: 4000-200cm⁻¹) ابزاری توانمند برای شناسایی گروههای مولکولی در کانی‌ها بوده و به این جهت سازوکاری مناسب برای تعیین ترکیب شیمیایی آنهاست. لذا در این پژوهش، با توجه به امکانات موجود، شیمی ایلیت در شتوب اتریش با نور MW-IR و روش ICP-AES بررسی می‌شود. برای این منظور، شبکه اصلی کانی ایلیت (چاروجهی-هشت‌وجهی-چاروجهی) به کمک طیفسنج پرتوهای فروسرخ میانه و مقدار کاتیون Mg در جایگاه هشت‌وجهی و نیز نسبت کاتیون‌های میان لایه (K, Na) از رابطه همبستگی بین مقادیر تعیین شده آنها (با شیمی‌تر) و کمیت ایلیت، برآمده از تجزیه و تحلیل طیف جذب، بررسی می‌شوند.

روش کار

در طیف امواج الکترومغناطیسی، گستره فروسرخ میانی از نظر عدد موجی تابش‌های در گستره $4000-200 \text{ cm}^{-1}$ و یا طول

این ذرات سپس رده رس (کوچکتر از ۲ میکرون) با دستگاه مرکز گریز (مدل Junior Christ) جدا شد، بطوریکه نمونه نهایی بدست آمده در رده سیلت ریز (۲-۶/۳ میکرون) قرار داشت.

مشخصه‌یابی نمونه‌ها

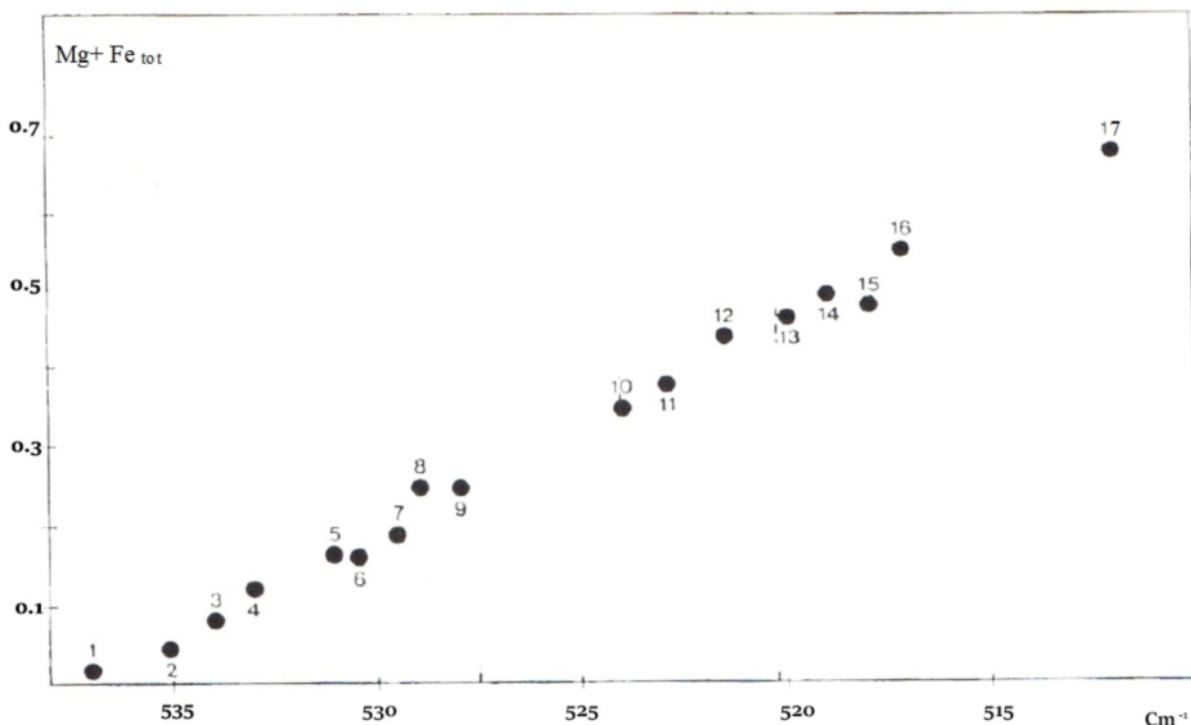
بررسی با پراش پرتو ایکس

یک نمونه از ذرات سیلت ریز با روش معمولی ژله‌ای که مخصوص تفکیک و تشخیص کانی‌های رس است، تهیه و الگوی پراش پرتوی x آن در گستره صفر تا ۳۵ درجه با پراش سنج فیلیپس مدل لامپ $\text{Co k}\alpha$ ثبت شد. در این روش با کشیدن خمیری از نمونه مورد آزمایش بر یک فرورفتگی (با ابعادی معین) روی یک لام شیشه‌ای، صفحات (001) کانی‌های رسی در راستای محور c بطور بارز نمایان می‌شوند. الگوهای پراش ایلیت پیش و پس از اشباع با اتیلن گلیکول ثبت شدند. این بررسی برای اطمینان از عدم وجود کانی‌های اسمکتیتی در رده ۲-۶/۳ میکرون ضروری بود.

Fe^{3+} نیز برای کانی‌شناسان مشخص شد [۱۰]. از تقاضل x و Mg که مقدار Mg از روش شیمی‌تر و کمیت ایلیت قابل محاسبه است، مقدار کل آهن بدست می‌آید. شکل ۱ نتیجه را برای ۱۷ نمونه استاندارد از میکا/ایلیت‌های طبیعی از نوع هشت-دو نشان می‌دهد.

نمونه و آماده سازی نمونه‌ها

برای بررسی ترکیب شیمیابی ایلیت، خاک رسی شتوب واقع در جنوب منطقه بورگن‌لند (Burgenland) در شرق اتریش انتخاب شد. این خاک با سن ترشیاری فاقد کربنات است و در حوزه رسوی اوبرپولندرف (Oberpullendorf) قرار دارد [۲]. از این خاک رس برای صنایع سرامیک و سفال استفاده می‌شود. هدف از این پژوهش تعیین ترکیب شیمیابی ایلیت در ذرات سیلت ریز (۲-۶/۳ میکرون) است. برای این منظور، حدود ۵ گرم از این خاک رس با ذرات کوچکتر از ۲ میلیمتر برای آماده کردن نمونه جهت جدا کردن ذرات مورد نظر برای بررسی فازی و عنصری توزین شد. ابتدا ذرات کوچکتر از ۶/۳ میکرون و از

شکل ۱ بسامد جذب ارتعاش خمثی $\text{Al}^{VI}-\text{O}-\text{Si}$ در ایلیت/میکا‌های طبیعی به صورت تابعی از مقدار منیزیم و مجموع آهن در لایه هشت وجهی [۱۰]. نمونه‌ها شامل: ۱-موسکویت از Goshen، ۲-ایلیت از Solingen، ۳-ایلیت از Plettenberg، ۴-شیل TB، ۵-ایلیت از Baden، ۶-۷-ایلیت از Sauerland، ۸-ایلیت از Baden، ۹-سریسیت از Göttingen، ۱۰-آرکوز سریسیتی شده، ۱۱-ماسه Ausschlag از Baden، ۱۲-ایلیت از H-35، ۱۳-ایلیت از Fithian، ۱۴-ایلیت از Steiermark، ۱۵-سریسیت از Wisconsin، ۱۶-سریسیت از Tanus و ۱۷-توف از Osterode و Zoerborn.

کردن گزینشی و تدریجی با محلول‌های رقیق اسیدی از نمونه مورد نظر حذف شده و از بررسی عنصری ذرات یا رسوب باقیمانده بلور شیمی فاز ایلیت بازمحاسبه می‌شد. در این روش تلاش بر این بود تا با توجه به استفاده از محلول‌های اسیدی تا حد امکان از تغییرات شیمیایی احتمالی در رسوب باقیمانده با ساختار ایلیتی جلوگیری شود. با این وجود بسته به بلورینگی حساسیت نسبت به محلول‌های اسیدی، با کاهش مقدار پتاسیم میان لایه‌ای افزایش چشم‌گیری نشان می‌داد [۱۲].

روش بررسی با صورت عدم دسترسی به تجهیزات مدرن چون TEM-EDX، تعیین ترکیب شیمیایی کانی ایلیت را بدون کاربرد محلول‌های اسیدی فراهم می‌کند. با ترکیبی از این روش و روش شیمی‌تر می‌توان در تعیین شبکه اصلی (چار-وجهی-هشت‌وجهی - چاروچهی) و کاتیون‌های میان لایه به نتایج خوبی دست یافت. به علاوه، تأثیر کانی‌های همراه را می‌توان با روش طیف‌نگاری تفاضلی حذف کرد و یا کاهش داد.

بررسی فازی در رده سیلت ریز

الگوی پراش در رده سیلت ریز (شکل ۲) مشخص می‌کند که از کانی‌های معروف به ۲:۱، میکای آبدار یا ایلیت با ثابت شبکه ۰,۹۸۶ نانومتر، فاز رسی غالب در این رده را تشکیل می‌دهد. این موضوع به این دلیل اهمیت دارد که تغییر در ترکیب کاتیون‌های میان لایه‌ای رس‌ها، در موقعیت جذب اثر چندان مشخصی از خود بجا نمی‌گذارد [۱۳]. از سایر کانی‌های ۲:۱ تنها مونتموریلونیت (با فاصله صفحه‌ای ۱/۴۴ نانومتر) بسیار ضعیف ظاهر شده و چنان که از شکل ۲ نمایان است، پس از تیمار با مایع دو قطبی اتیلن گلیکول نیز تغییرات قابل ملاحظه‌ای در آن دیده نمی‌شود. ظاهر شدن قله‌های ضعیفی از جمله ۱,۵۷ و ۱,۹۳ نانومتر پس از تیمار با اتیلن گلیکول می‌تواند بیانگر وجود مقداری بسیار ناچیز از رس‌های اسمکتیتی و یا لایه مخلوط بجا مانده از ذرات ریزتر باشد [۴]. از دیگر کانی‌ها در رده سیلت ریز می‌توان به کائولینیت (با قله شدید: ۰,۷۰۸ نانومتر) و کوارتز با دومین قله شدید و بدون همپوشانی (۰,۴۲۴ نانومتر) و مقداری بسیار اندک آلبیت (قله ۰,۳۱۸ نانومتر) و ارتوز (قله ۰,۳۲۴ نانومتر) اشاره کرد.

بررسی شیمی ایلیت در رده سیلت ریز

جهت بررسی شیمی ایلیت در رده سیلت ریز ۳ قسمت از طیف MW-IR مورد بررسی قرار گرفت.

طیف‌نگاری با پرتو فرو سرخ میانی

جهت بررسی ذرات سیلت ریز (۲-۶۳ میکرون) با پرتو فروسرخ میانی یک قرص KBr با غلظت ۰/۵ درصد، چنان که در پژوهش پیشین [۶] شرح داده شده بود، تهیه و طیف‌های بخشی لازم با طیف سنج مدل perklin Elmer در گستره $3800-500 \text{ cm}^{-1}$ ثبت شد.

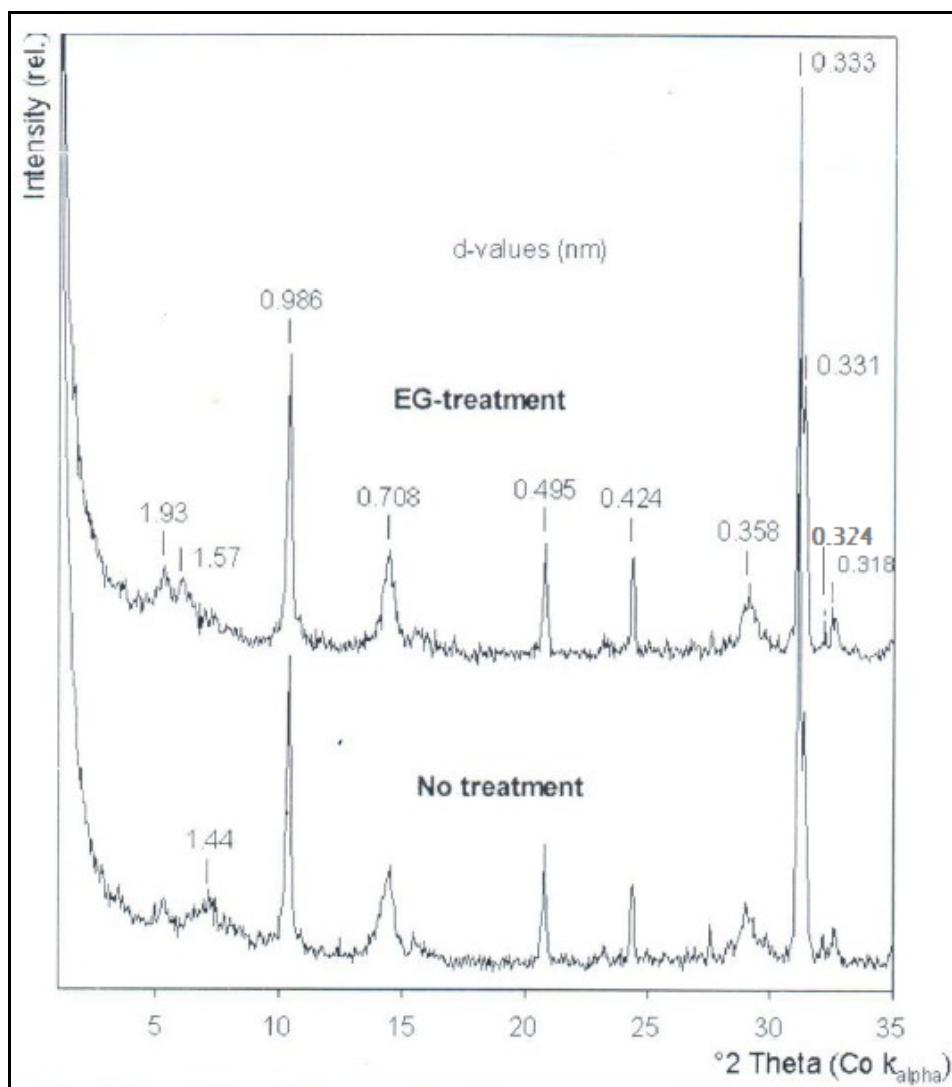
سپس با قرار دادن یک قرص KBr حاوی کانی‌های کائولینیت و کوارتز با مقداری تقریباً برابر با مقدار آنها در نمونه مورد آزمایش در مسیر تابش شاهد، گستره‌های نام برد به روش تفاضلی نیز ثبت شدند. برای این منظور، از نمونه استاندارد Doerentrup (کوارتز) و Langendorf (کائولینیت)، از مجموعه نمونه‌های استاندارد در دپارتمان زمین‌شیمی گوتینگن، استفاده شد

تجزیه شیمیایی تر به روش ICP-AES

مقدار عناصر اصلی (جز Si) به روش طیفسنجی نشر اتمی-پلاسمای جفت شده القایی (ICP-AES) در پژوهشکده مطالعات کاربردی جنگل (در گوتینگن) تعیین شد. برای انحلال سیلیکات‌ها از اسیدهای $\text{HNO}_3\text{-HF}$ استفاده گردید. از میان عناصر اندازه‌گیری شده بیش از همه Mg و Na و K مورد توجه بودند. مقدار Mg برای تعیین ترکیب هشت‌وجهی در شبکه اصلی ایلیت (چاروچهی-هشت‌وجهی-چاروچهی) و دو عنصر دیگر برای بدست آوردن نسبت آنها به عنوان کاتیون‌های میان لایه‌ای ضروری است.

نتایج و بحث

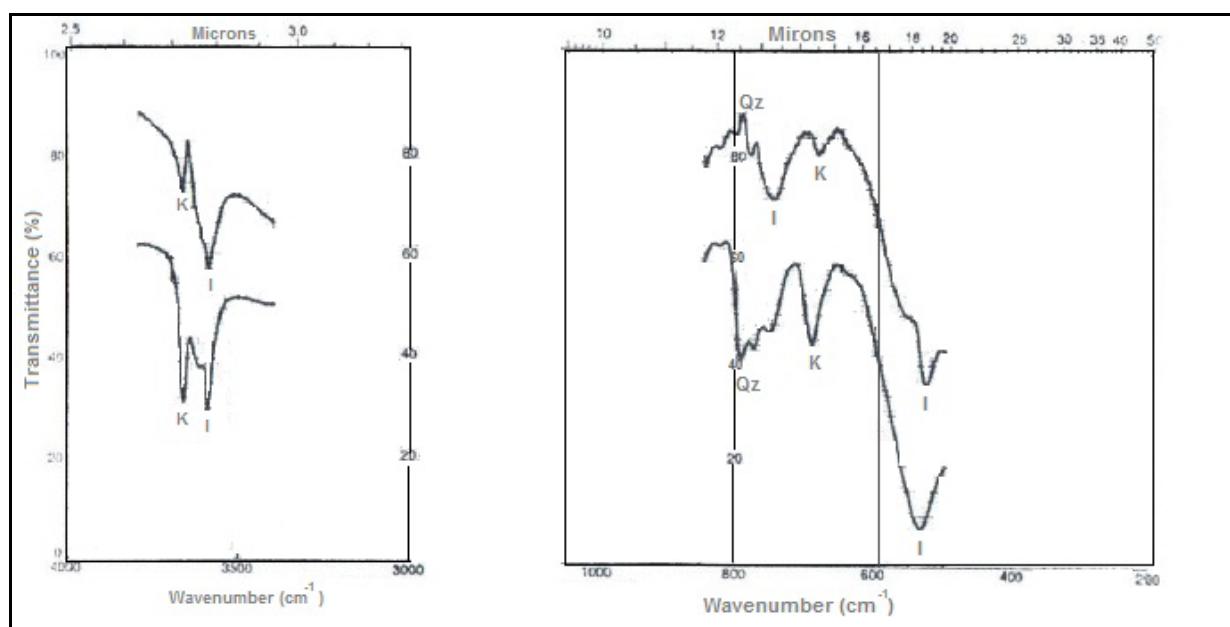
شیمی کانی ایلیت بسیار ناهمگن است. ترکیب شیمیایی آن متغیر بوده و متأثر از مقادیر بسیار متفاوتی از عناصر Na, K, Mg ($\text{Fe}^{2+}, \text{Fe}^{3+}$) Fe, Si, Al, K_2O , SiO_2 , Al_2O_3 به ترتیب مقادیر ۴۵-۵۰، ۲۵-۳۰ و ۶-۱۱٪ گزارش شده است [۱۱]. نوسان در شیمی این کانی با مقادیر مختلف کاتیون‌های میان لایه‌ای بویژه K و نسبت‌های بسیار متفاوتی در ترکیب صفحات چاروچهی بوسیله جایگزینی $\text{Al} \rightarrow \text{Si}^{\text{IV}}$ و صفحات هشت‌وجهی بوسیله جایگزینی های $\text{Fe}^{2+} \rightarrow \text{Al}^{\text{VI}}$ و $\text{Mg} \rightarrow \text{Al}^{\text{VI}}$ قابل توجیه است. تا پیش از نکامل فنون نوین مانند میکروسکوپ الکترونی مجهر به تجزیه نقطه‌ای (EDX)، برای بررسی ترکیب شیمیایی کانی ایلیت در یک نمونه رسوبی و در بردارنده چند کانی مختلف، نخست کانی‌های همراه (کربنات‌ها، کلریت و...) از طریق حل

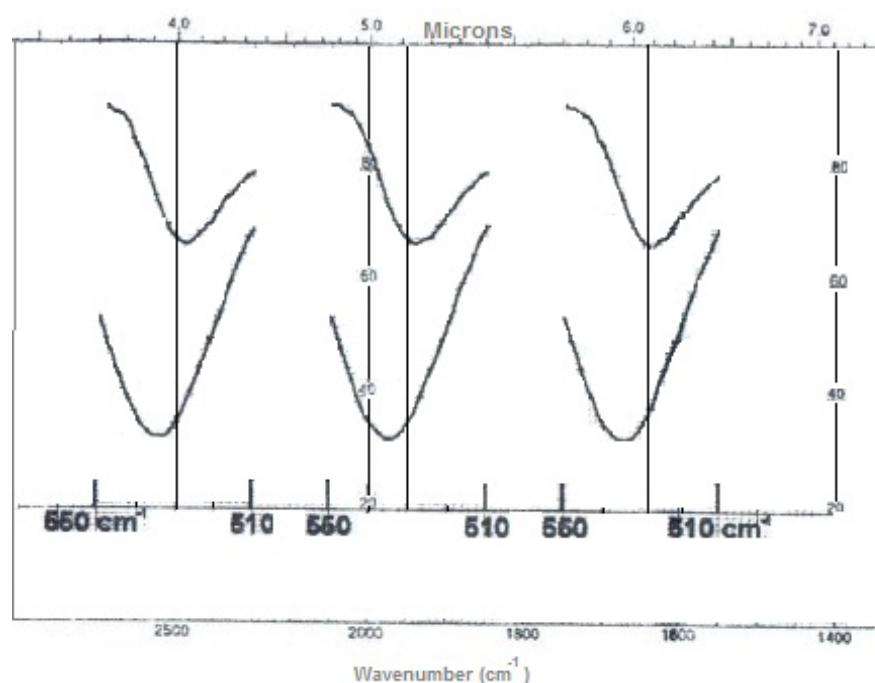
شکل ۲ الگوی پراش پرتو X از ذرات سیلت ریز پیش (No treatment) و پس از (EG-treatment) اشباع با اتلین گلیکول.

حذف شود. برای این منظور، چنان که گفته شد. با قرار دادن یک قرص KBr حاوی کانی کائولینیت و کوارتز با مقداری تقریباً برابر با مقدار آنها در نمونه مورد آزمایش در مسیر نور شاهد، تاثیرگذاری این کانی‌ها حذف شده و یا کمینه می‌شود (طیف‌های بالائی در شکل‌های ۳ و ۴). برای تعیین مقدار کانی‌های همراه شامل کائولینیت (K) و کوارتز (Qz) از روش بررسی فازی کمی با نور IR در گستره ارتعاشات کششی OH (برای کائولینیت) و نوار جذبی در 798cm^{-1} (برای کوارتز) استفاده شد [۱۴]. با توجه به نوارهای جذبی در طیف‌های بالائی شکل ۳ دیده می‌شود که کوارتز تقریباً بطور کامل حذف شده است، بطوریکه بیشینه جذب نه به سمت پائین که حتی کمی به سمت بالا قرار می‌گیرد و این در حالی است که از کائولینیت هنوز مقدار کمی موجود است.

- ۱- گستره $3400-3800\text{ cm}^{-1}$ ، ناحیه ارتعاشات کششی OH در کانی‌های رسی (طیف پایینی شکل ۳)
- ۲- گستره $500-550\text{ cm}^{-1}$ ، ناحیه ارتعاشات کششی Si-Si کوارتز و ارتعاشات خمثی کانی‌های رسی
- ۳- محدوده ۵ بار بزرگ شده (طیف‌های پایینی شکل ۴) در گستره $510-550\text{ cm}^{-1}$ (برای خوانش دقیقتر عدد موج مربوط به ارتعاش خمثی $\text{Al}^{VI}-\text{O}-\text{Si}$)
- نوارهای جذبی در شکل ۳ (طیف‌های پایینی) مربوط به ایلیت (I) و نیز کانی‌های همراه شامل کائولینیت (K) و کوارتز (Qz) هستند. با توجه به جذب کائولینیت در 542 cm^{-1} و 512 cm^{-1} احتمال همپوشی آن با ارتعاش $\text{Al}^{VI}-\text{O}-\text{Si}$ در گستره $510-550\text{ cm}^{-1}$ وجود دارد. نیز نزدیک بودن یکی از نوارهای جذب کوارتز در 512 cm^{-1} به این گستره، باید تأثیرگذاری این کانی‌ها

شکل ۳ طیف جذبی ایلیت: I پیش (نوارهای پائینی) و پس (نوارهای بالائی) از حذف کانی‌های همراه کوارتز (Qz) و کاولینیت (K).

شکل ۴ طیف جذبی ۵ بار بزرگ شده ایلیت در گستره $550\text{--}510\text{ cm}^{-1}$ (ارتعاش $\text{Al}^{\text{VI}}\text{-O-Si}$) پیش (نوارهای پائینی) و پس (نوارهای بالائی) از حذف کانه‌های همراه.

دارد که در کانی موسکوویت آرمانی شامل دو Al است. جایگزین شدن Al توسط Mg و $Fe_{(tot)}$ که با مقدار x بیان می‌شود، افزایش Si را نیز به اندازه x (در موقعیت چاروچهی) به همراه دارد که در راستای تشکیل یک ساختار ایلیتی با ترکیب فرزیت پیش می‌رود.

- بلور شیمی شبکه اصلی ایلیت (چاروجهی- هشتوجهی- چاروجهی،)

مجموع تغییرات در بلور شیمی کانی ایلیت را می‌توان بر اساس فرمول ساختاری (۱) بر مبنای تعداد ۱۰ اتم اکسیژن و ۲ یون هیدروکسیل بیان کرد. در فرمول، دو جایگاه هشت‌وجهی وجود

ساختاری این کانی می‌تواند با یک پارامتر دیگر که در آن کمبود کاتیون‌ها در واحدهای میان لایه لحاظ می‌شود، کامل گردد. از آنجاکه در میکائی آبدار یا همان ایلیت، اشغال کامل واحدهای میان لایه با کاتیون‌های K و Na به اندازه عدد ۱ غیر ممکن است، پارامتر Z در رابطه (۱) در واقع مقدار کمبود کاتیون‌های میان لایه را نشان می‌دهد. این کمبود برابر با مقدار یون‌های وارد شده H_3O^+ به واحدهای میان لایه‌ای توسط آبهای نافذ است.

مقدار اکسیدهای $Na_2O/K_2O/MgO$ (ستون ۳) برآمده از بررسی عنصری به روش ICP-AES در جدول ۱ (ستون سوم) آورده شده است. مقدار کمی ایلیت نیز در جدول ۱، (ستون ۴) آورده شده است که چگونگی تعیین آن در قسمت ۳-۳ (دوم) توضیح داده شد. از کمیت ایلیت و مقدار اکسیدهای نام برده، نسبت مولی کاتیون‌ها برای فرمول ساختاری ایلیت محاسبه شد که البته برای کاتیون‌های K و Na نسبت قرار گرفته در فلدسپارهای آلبیت و ارتوز (اعداد داخل پرانتز) از مقدار کل K کسر گردید. مقدار کاتیون‌های میان لایه برابر با ۰,۶۹ برای K و ۰,۱۳ برای Na است (جدول ۱ ستون چهارم). در ضمن، کاتیون Mg براساس فرمول ساختاری (رابطه ۱) بعنوان یک تشکیل دهنده برای لایه هشت‌وجهی در نظر گرفته شد که در کنار Fe_(tot) برای ساختارهای ایلیتی با یک ترکیب فنتیتی قابل توجیه است. فرمول ساختاری ایلیت در جدول ۱ (ردیف آخر) آورده شده است.

شکل ۴ طیف ۵ بار بزرگ شده را در گستره $510-550\text{ cm}^{-1}$ با سه بار تکرار در هنگام ثبت، پیش و پس از حذف کانی-های همراه، نشان می‌دهد. چنان که اشاره شد بسامد این ارتعاش خمثی ($Al^{VI}-O-Si$) با مقدار x (مجموع کاتیون‌های Mg و Fe_(tot)) به جای Al در لایه هشت‌وجهی در یک رابطه خطی قرار دارد (شکل ۱). به این ترتیب که از جایه‌جا شدن موقعیت جذب در گستره $550-510\text{ cm}^{-1}$ ابتدا می‌توان مجموع مقدار کاتیون‌های Mg و Fe_(tot) را بدست آورد. چنان که از طیف‌های بالایی شکل ۴ عدد موج میانگین 528 cm^{-1} به دست می‌آید که با وارد کردن آن در شکل ۱، عدد ۰,۲۵ برای پارامتر x نتیجه می‌شود. به این ترتیب، از تفاصل $20-25\text{ cm}^{-1}$ برای Al^{IV} عددی برابر با ۱,۷۵ و برای Al^{VI} بر اساس فرمول ساختاری بالا عددی برابر با ۰,۷۵ به دست می‌آید. مقدار فرمولی Mg در لایه هشت‌وجهی می‌تواند از مقدار این عنصر برآمده از تجزیه شیمی تر (ICP-AES) و کمیت ایلیت، به دست آمده از نوار جذبی این کانی در گستره ارتعاشات کشنشی OH کانی‌های رس ($3400-3800\text{ cm}^{-1}$) محاسبه شود که مقدار آن ۰,۱۸ می‌شود (جدول ۱). با احتساب کمیت فرمولی Fe_(tot) در لایه هشت‌وجهی ($Fe_{(tot)} = 0,25 - 0,18 = 0,07$) در نهایت ترکیب بلورشیمی کانی ایلیت برای شبکه اصلی (چهار-وجهی-هشت‌وجهی-چاروچهی) مشخص می‌شود.

نسبت کاتیون‌های میان لایه‌ای (K, Na)
اگنون با تعیین ترکیب شیمیایی شبکه اصلی ایلیت، فرمول

جدول ۱ مقدار کاتیون‌های میان لایه‌ای K و Na (اعداد داخل پرانتز: مقدار کاتیون‌های موجود در آلبیت و ارتوز) و Mg برای ایلیت و فرمول ساختاری آن.

4			3			2	1
مقدار کاتیون در ۲ واحد ساختاری ایلیت			تجزیه شیمیایی با ICP-AES (%)			طیفسنجی با نور IR (%)	خاک رس شتوب (میکرون) ۲-۶,۳
Mg ^{VI}	Na ^{XII}	K ^{XII}	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	ایلیت	
۰,۱۸	۰,۱۳	۰,۶۹	۰,۷۷	۰,۸۲ (۰,۴۲)	۳,۷۳ (۰,۳۴)	۴۱	
$(K, Na)_{1-z} Al_{2-x} (Mg, Fe_{(tot)x}) (Al_{1-x} Si_{3+x} O_{10}) (OH)_2$ $z = H_3O^+$ $(K_{0.69}, Na_{0.13}) Al_{1.75} (Mg_{0.18}, Fe_{(tot)0.07}) (Al_{0.75} Si_{3.25} O_{10}) (OH)_2$ $z = 0.18$						فرمول ساختاری ایلیت	

Stoob" als Datenbasis zur normativen Erfassung der mineralogischen Zusammensetzung", Ber. Deutsch Ton – und Tonmineralgruppe Bd. 9 (2002) 219-227.

[4] Kasbohm J., Tarrah J., Henning K. H., "Transmissionselektronenmikroskopische Untersuchungen an Feinfaktionen der Ringversuchsprobe Ton Stoob", Ber. Deutsch Ton – und Tonmineralgruppe Bd. 9 (2002) 71-84.

[5] Mirnezad H., Lankarani M., "Methods of device analysis in earth sciences", University of Tehran Press 3406, (1393/2014), 332 p.

[6] Tarrah, j., "Mineral identification by spectroscopy in the infrared radiation (IR), Case study: kaolinite and carbonates", Iranian Journal of Cristallography and Mineralogy, Vol. 25, No. 1 (Spring 1396/2017) 25-34.

[7] Farmer V.C., "The infrared spectra of minerals", Mineralogical Society London, (1974).

[8] Besson G., Drits V.A., Dayniak L.G., Molair B.B., "Analysis of cation distribution in dioctahedral micaceous minerals on the basis of IR", Clay miner. 22 (1987) 465-478.

[9] Stibican V., Roy R., "Isomorphous substitution and infrared spectra of layer lattice silicates", Amer. Mineral., 46 (1961) 32-51.

[10] Flehmig W., Gehlken P.L., "Chemical variations in the octahedral composition of Paleozoic illites and their genetic significances: An infrared spectroscopic study", N. Jb. Mineral., Mh. 6 (1988) 249-258.

[11] Deer W.A., Howie R.A., Zussmann J., "Rock forming minerals. – Vol. 3, Sheet Silicates", (1992) 270 p.

[12] Ostrom M.E., "Separation of Clay Minerals from Carbonate Rocks buy using acid", J. Sediment. Petrol, 31 (1961) 123-129.

[13] Van der Marel H.W., Beutelspacher H., "Atlas of infrared spectroscopy of clay minerals and their mixtures", (1976), 369 p.

[14] Flehmig W., Kurze R., "Die quantitative infrarotspektroskopische Phasenanalyse von Mineralmengen", N. Jb. Mineral. Abh. 119 (1973) 101-112.

برداشت

با روش طیفسنجی در ناحیه پرتوهای فروسرخ میانی-MW-IR ترکیب شبکه اصلی ایلیت (چاروجهی-هشتوجهی-چاروجهی) و با روش شیمی تر (ICP-AES) مقدار Mg^{VI} و نسبت کاتیون های میان لایه (K, Na) (از رابطه همبستگی بین مقدار تعیین شده از تجزیه شیمیابی و کمیت ایلیت، برآمده از تجزیه و تحلیل طیف جذبی)، بررسی شد. این روش برای رده سیلت ریز که کانی های رس ۱:۲ آن تقریباً بطور کامل از نوع ایلیت هستند استفاده گردید و با بهره جستن از یک طیفسنج دو پرتوی، اثر همپوشی کانی های همراه (کوارتز و کائولینیت) تا حد امکان حذف شد. این روش طیفنگاری تفاضلی کاربرد بسیاری دارد و در تعیین ویژگی چند ریختی کائولینیت نیز بکار گرفته شد [۶].

قدرتانی

نویسنده مراتب سپاس و قدردانی خود را از دپارتمان زمین شیمی دانشگاه گوتینگن (آلمان) به خاطر در اختیار گذاشتن تجهیزات جدا سازی ذرات، انجام بررسی فازی با XRD و طیفسنجی نور با نور IR و نیز از پژوهشکده مطالعات کاربردی جنگل (در گوتینگن) برای بررسی عنصری به روش طیفسنجی نشر اتمی-پلاسمای جفت شده القایی (ICP-AES) و همچنین داوران محترم مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران ابراز می-دارد.

مراجع

[1] Flehmig W., "Mineral Composition of pelitic Sediments in the Rhenohercynian Zone", In: Intercontinental Fold Belts. Case Studies in the Variscan Belt of Europe and the Damara Belt in Namibia (Eds. H. Martin and F.W. Eder, Berlin, Springer) (1983) 257-267.

[2] Ottner F., Gier S., Schwaighofer B., "Ton Aus leobersdorf oder Stoob- Geeignete Materialien fuer einen Ringversuch zur quantitativen Tonmineralanalyse", Ber. Deutsch Ton – und Tonmineralgruppe Bd. 7 (2000) 214-221.

[3] Tarrah J., Kasbohm J., "Zum Chemismus von 2:1-Tonmineralen der Ringversuchsprobe "Ton